เศรษฐี ครู งูเห่า

นำเสนอเมื่อ : 9 เม.ย. 2552

อ่านปวดหัวเล่น ๆ

ย่างเข้าสัปดาห์ที่สามแล้วที่มาบรรจุเป็นครูผู้ช่วยในโรงเรียนแห่งนี้

...โรงเรียนแห่งนี้...เป็นโรงเรียนในสังกัดกรมปกครองท้องถิ่นแห่งหนึ่งในภาคอีสาน ฉันสอบได้และถูกเรียกเข้ามาบรรจุเป็นครูผู้ช่วยที่โรงเรียนแห่งนี้ วันแรกที่ก้าวเท้าเข้าสู่โรงเรียน ฉันทักทายเด็ก ๆ นักเรียนที่พากันนั่งพักผ่อนชวงพักเที่ยงกันทั่วบริเวณใต้รมไม้

"คุณครูจะมาสอนที่นี่หรือคะ" เด็ก ๆ เค้าถามผม

"ครับผม" ผมตอบพวกเธอไป

"คุณครูมาสอนเกษตรหรอคะ" เด็กอีกคนถามขึ้น แต่ผมไม่ได้ตอบเด็กคนนั้น ผมยิ้มให้เธอแทนแล้วเดินจากไป

...ผมไม่ได้เป็นครูสอนเกษตร เหมือนอย่างเด็กคนนั้นถามหรอก แต่ก็พอคลุกคลีอยู่กับการเกษตรพอสมควร เพราะบิดามารดาของผมเป็นชาวไร่ชาวนา ผมจึงพอมีความรู้เรื่องการทำไร่ทำนาอยู่บ้าง

...ผู้คนแถวนี้เค้าปลูกมันสำปะหลังกัน ผมยังแอบชื่มชมเด็กคนที่ถามคำถามเรื่องผมเป็นครูสอนเกษตรอยู่เลย ว่าเธอยังคงมีความผูกพันกับการทำไร่ไถนาอยู่ทุกลมหายใจ ถึงแม่ว่าเธอกำลังจะเดินทางห่างจากสิ่งเหล่านี้นไปทุกที เพราะเธอมีการศึกษา เธอได้มีโอกาสมาเรียนหนังสือ เธอคงได้ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การเกษตรก็ได้

...เอาไว้เจอกันในชั่วโมงภาษาไทย เราคงได้รู้จักกันนะ...

...หลายวันที่แล้ว คนแถวนี้เค้าเพิ่งถูกงูกัดตายไป ที่จริงเค้าไม่ได้เป็นเกษตรกร ทำไร่ ทำนา หรือบุกป่าฝ่าดงที่ไหนหรอก เค้าเป็นคนค่อนข้างมีฐานะ ค่อนไปทางเศรษฐีด้วยซ้ำไป บ้านแกก็สะอาดสะอาด ดูปลอดภัยดี แต่แกก็ถูกงูกัดตาย

...วันหนึ่งเค้าคนนั้นเคยพูดกับผม "ดูพวกชาวบ้านพวกนั้นสิ ค่ำ ๆ มืด ๆ ยังจะบุกเข้าไปในป่ารก ๆ แบบนั้นอีก ไม่กลัวงูกัดตายหรือไง

"เขาไปใส่กับดักหนูน่ะครับ" ผมให้คำตอบเขาไป

"ไอ้พวกนี้ ไม่รู้วันไหนจะถูกงูกัดตาย" เขาบอก

ผมไม่ได้ตอบชายคนนั้น เพียงแต่ส่งยิ้มให้เขา ผมทำหน้าที่สอนหนังสือนักเรียนของผมต่อไป

เช้าวันต่อมา ผมได้ยินข่าว งูกัดเศรษฐีตายคาเตียงนอน

ผมไม่รู้ว่า งูหน้าโง่ตัวไหนกล้าเข้าไปกัดเศรษฐีได้